Astrid vloog naar Katherine Dunham

(Van een onzer verslaggevers)

„Ik kan 't maar niet geloven. Het lijkt wel, alsof ik vleugeltjes heb." De twintigjarige Astrid Salazar, leerling van de Rotterdamse Toonkunst-Dansacademie aan het Haringvliet, is per telegram opgeroepen door het Afro-Carabian ballet van Katherine Dunham, dat thans een tournee door Zuid-Europa maakt en zijn laatste voorstelling gisteren in Turijn heeft gehouden. „Kom woensdag per vliegtuig naar Turijn. Voor drie maanden aangenomen. Contract volgt", zo luidde het telegram, dat maandag in de trillende handen van Astrid kwam.

Neen, ze kon het allemaal niet geloven.

Zoals ze het niet kon geloven — het gelukskind —, toen ze in 1957 een beurs van de Sticusa kreeg om van Curaçao naar Nederland te vertrekken, waar ze de opleiding tot beroepsdanseres aan de Toonkunst-Dansacademie gedurende drie of vier jaar zou mogen volgen.

De Sticusa (Stichting voor Culturele Samenwerking met Suriname en de Antillen) zond in het voorjaar van 1957 twee vertegenwoordigers naar Willemstad. Daar was in opdracht van de Sticusa mej. Putty Thieme, thans directrice van de Toonkunst-Dansacademie, leidster van de dansafdeling van het Cultureel Centrum. Putty Thieme keerde naar Nederland terug. Zij had mr. Reinink van het departement van O., K. en W. en de heer D. Thijs van de Sticusa attent gemaakt op Astrid Salazar, het zeventienjarige meisje, dat als dilettantje alle eigenschappen bezat om een goede danseres te worden.

Ze kreeg een beurs van Sticusa, maakte per KLM de reis naar Nederland, Sticusa betaalt voor haar de gehele opleiding en de kosten van het studieverblijf in Nederland, kortom: het was allemaal „ongelofelijk", zoals Astrid zegt.

Ruim twee jaar heeft ze die opleiding aan de academie gevolgd. Nu was ze rijp om haar eerste ervaringen met toneeloptreden op te doen. Putty Thieme wendde zich opnieuw tot de Sticusa, schreef naar de impresario van het gezelschap van Katherine Dunham, dat zich specialiseert in Afro-Caraïbische dansen en liederen. Het gezelschap was ergens in Europa op tournee. Het laatste adres was Turijn. Van daaruit kwam op tweede kerstdag het bericht, dat Astrid Salazar haar foto en een verhaaltje over haar persoonlijkheidje moest inzenden.

Gistermiddag nam Astrid bij het KLM-gebouw aan de Johan van Oldebarneveltstraat afscheid van een juichende schare leraressen en leerlingen van de dansacademie. De KLM-bus bracht haar naar Schiphol. Vandaar bracht het vliegtuig haar naar Turijn, aankomst 's avonds elf uur, waar een hotelkamer het meisje wachtte, dat nog geen drie jaar geleden als dochter van een creoolse moeder die naaister is, op de vleugelen van een KLM-toestel en van het geluk naar Nederland vloog.

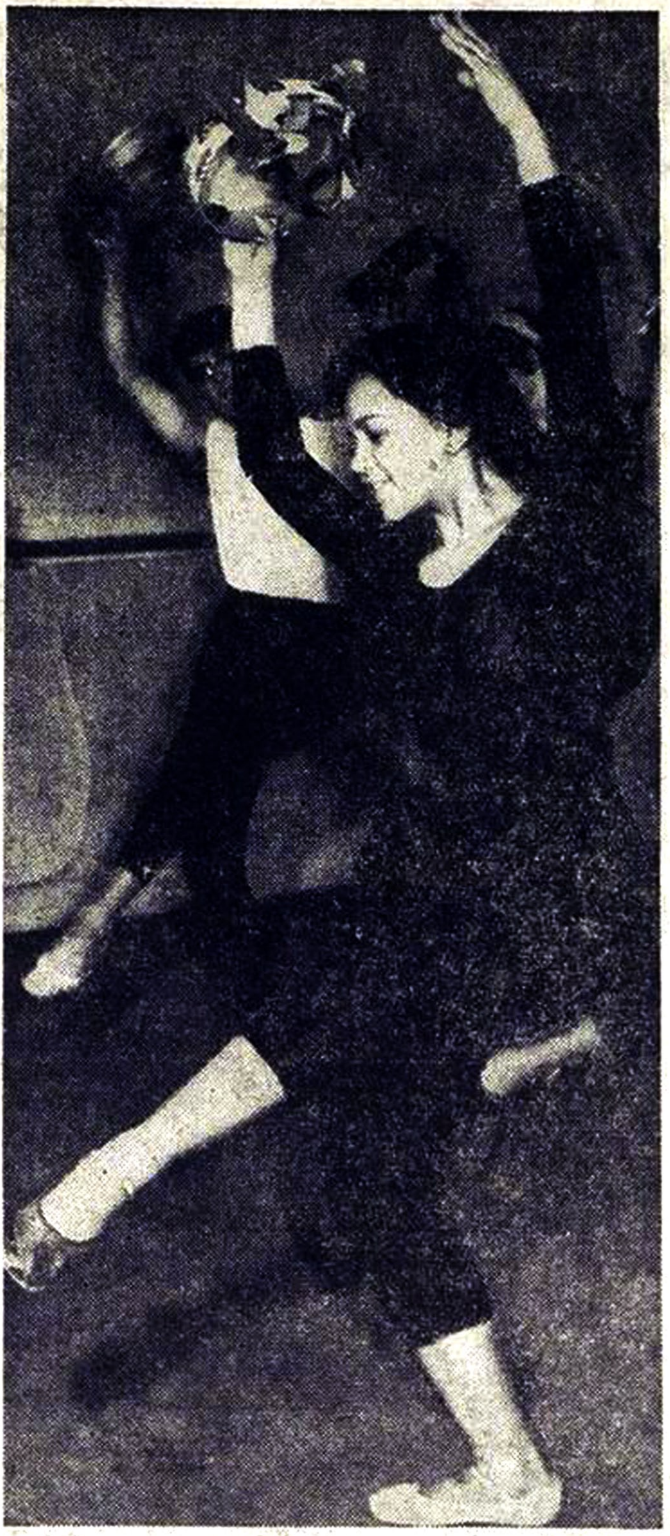

Astrid Salazar, de dansende leerling op de voorgrond, zit nu in Turijn. Voor drie maanden zal ze dansen in het ballet van Katherine Dunham.

*

Haar eindexamen aan de Dansacademie zal ze na haar contract bij Dunham kunnen doen en dan zal ze terugkeren naar Curaçao om daar in opdracht van de Sticusa de leiding van de dansafdeling van het cultureel centrum in handen te nemen.